

וכי האורח הוא לא שלך מאחר שנשפע לך ביום הזה שפע המוחין ממקום החכמה הנקרא קדוש. **אָמַר לֹזֶן וְכִי יִשְׂרָאֵל לֹא־וּקְדָשׁ נִינְהוּ, וְאֶקְרוּן קְדָשׁ** אמר להם הקב"ה וכי ישראל הם אינם קודש ונקראים קודש, כי הם אחוזים בחכמה הנקרא קודש, **לֹזֶן אֶתְחַזִּי לְזַמְנָא אוֹשְׁפִיזָא דִּילִי, חֵד מְסִטְרָא דִּילִי, דִּהָא אֵינּוֹן דִּבְקִים בִּי. וְחֵד מְסִטְרָא דְקְדָשׁ** ולכן להם ראוי להזמין את האורח שלי משני טעמים, טעם אחד לפי שהם מהצד שלי שהוא הז"א כי הרי הם אחוזים ודבקים בי, וטעם שני כי הם אחוזים בחכמה הנקרא קודש, **דְּכִתִּיב** שכתוב (ירמיה ב) **קְדָשׁ יִשְׂרָאֵל לִיהוָה** ומוכח שישראל נקראים קודש, **הוֹאִיל וַיִּשְׂרָאֵל אֶקְרוּן קְדָשׁ, אוֹשְׁפִיזָא דְלָהוֹן הוּא וְדָאִי, בְּגִין דְּזַמְיֵנוּ דִּהָאִי אוֹשְׁפִיזָא מִקְדָּשׁ הוּא** והואיל שישראל נקראים קודש לכן האורח שהוא יו"ט הוא שלהם בודאי כי הזמנת האורח הוא ממקום החכמה הנקרא קודש, **דְּכִתִּיב שְׁכַתּוֹב מִקְרָאִי קְדָשׁ** דהיינו שהמועדים הם ממקום החכמה הנקרא קודש. **פְּתַחוּ פְּלָחוּ וְאָמְרוּ** ואז פתחו כל המלאכים ואמרו, (תהלים קמד) **אֲשֶׁרֵי הָעַם שָׁכְבָה לוֹ.**

שבת אינה דומה לרגלים משני צדדים

תִּלְתָּא אֵינּוֹן זְמִינִין מִקְדָּשׁ, וְלֹא יוֹתֵר. חַג הַמִּצּוֹת. וְחַג הַשְּׁבִעוֹת. וְחַג הַסּוּפּוֹת ואומר עוד רשב"י שרק בשלוש רגלים הו"ק מזומנים אל החכמה הנקרא קודש שהם פסח שבועות סוכות (מק"מ). **אָמַר לִיָּהּ**

רַבִּי אָבָא, וְכִי שֶׁבֶת לֹא מִקְדָּשׁ הוּא זְמַיִן וְכִי בִשְׁבַת אֵינן הו"ק מִזְמַן אֵל הַחֲכָמָה הַנִּקְרָא קוֹדֵשׁ וְלָמָּה אָמַרְתָּ שֶׁרַק בְּשִׁלּוֹשׁ רִגְלִים הו"ק מִזְמַנִּים אֵל הַקּוֹדֵשׁ (מק"מ). אָמַר לִיָּה לֹא, בְּתֵרֵי סְטָרִין, חָד, דְּהוּא וְדָאֵי קְדָשׁ אֶקְרִי אָמַר לוֹ רַשְׁבַּי שֶׁשְׁבַת אֵינָּה דוֹמָה לְרִגְלִים מִשְׁנֵי צַדִּדִּים, צַד אֶחָד הוּא שֶׁהִשְׁבַּת עֲצָמָה וְדָאֵי הִיא נִקְרָאת קוֹדֵשׁ וְלִכְּנָן אֵינָּה צְרִיכָה לְעֵלּוֹת אֵל הַקּוֹדֵשׁ כְּשֶׁאֵר הַרְגְּלִים, דְּכֹתִיב שְׁכָתוּב, (שְׁמוֹת לֵא) וְשִׁמְרֶתֶם אֶת הַשֶּׁבֶת כִּי קְדָשׁ הִיא לָכֶם [19] דְּהֵינּוּ שֶׁהִשְׁבַּת הִיא בְּעֲצָמָה קוֹדֵשׁ. וְחָד, דְּשֶׁבֶת לֹא זְמַיִן הוּא, דְּהָא יְרוּתָא דִּילִיָּה הוּא וְדָאֵי. יְרוּתָא דְּקְדָשׁ הוּא יְרִית, וְלֹא זְמַיִנִי וְהַצַּד הַשְּׁנַי הוּא שֶׁהִשְׁבַּת הוּא לֹא מִזְמַן אֵל הַקּוֹדֵשׁ כְּשֶׁאֵר הַרְגְּלִים מֵאַחַר שְׁאוֹתוֹ קוֹדֵשׁ הִיא הִירוּשָׁה שְׁלוֹ בּוֹדָאֵי וְהוּא יוֹרֵשׁ אֶת יְרוּשַׁת הַקּוֹדֵשׁ וְהוּא לֹא רַק מִזְמַן אֵלֶיהָ בְּדֶרֶךְ הַזְּמַנָּה וְאֶרְעִי. וְעַל דָּא כְּלָהוֹן זְמַיִנִין בְּקְדָשׁ, וּמִתְקַשְׁרֵן בְּשֶׁבֶת, וּמִתְעַטְרֵן בִּיהִי וְלִכְּנָן מִזְמַנִּים לְעֵלּוֹת אֵל הַקּוֹדֵשׁ בְּרִגְלִים וְהֵם מִתְקַשְׁרִים בְּיוֹם הַשְּׁבַת שֶׁהוּא טוֹד הַדַּעַת וּמִתְעַטְרִים בּוֹ כִּי הַדַּעַת הוּא הַעֲטָרָה שֶׁל הו"ק. בְּהָאֵי, יוֹמָא שְׁבִיעָאָה אֶתְעַטֵּר בִּיהִי, וְעַל דָּא שֶׁבֶת לֹא זְמַיִן הוּא וּבִזְהָה הַקּוֹדֵשׁ יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִתְעַטֵּר בּוֹ וְלִכְּנָן הַשְּׁבַת הוּא לֹא

אור הרשב"י

וברחמים. וזהו הרמז ושמרתם את השבת כי קודש היא לכם, כביכול השם יתברך נקרא הוא 'לכם', כמו שאתם רוצים כן כביכול מתנהג עצמו עם כל העולמות, וזהו 'לכם' כרצונכם.

[19] וביאר הקדושת לוי על מש"כ ושמרתם את השבת כי קודש היא לכם. הכלל, השם יתברך עושה רצון יראיו (תהלים קמה, יט), וכמו שישראל רוצים שהשם יתברך יתנהג בכל העולמות, כן כביכול השם יתברך מתנהג עצמו עם כל העולמות בחסד

הלימוד היומי

רק מוזמן אל הקודש בדרך הזמנה וארעי אלא הוא נכנס אל סוד החכמה וקשור שם בכל

עת (רמ"ק).

יום השבת דומה לבן הנכנס לבית אביו ואמו והרגלים דומים לחברים שמוזמנים להראות הכבוד והחביבות אליהם

לְבָרָא דְעָאֵל לְבֵיתָא דְאָבוּי וְאִמְיָהּ, וְאָכַל וְשָׂתִי,

בְּשַׁעֲתָא דְהוּא בְּעִי ויום השבת דומה לבן הנכנס לבית אביו ואמו

ואוכל ושותה שם בכל עת שרוצה וכן הוא יום השבת שהוא הדעת הוא כבן הנכנס לבית

אביו ואמו שהם החו"ב כרצונו. **לְמַלְכָּא דְהוּא לִיָּה בְּרָא יְחִידָאִי,**

חֲבִיבָא דְנַפְשִׁיהּ, יְהֵב לִיָּה שׁוֹשְׁבֵינָא לְנִטְרָא לִיָּה,

וְלֵאתְחַבְרָא בְּהוּ אבל הרגלים דומים למלך שהיה לו בן יחיד שחביב עליו כנפשו

והוא נתן לו חברים בכדי לשמור אותו ושיתחבר עימם. **אָמַר מַלְכָּא, יָאוּת**

הוּא לְזַמְנָא לְאֵלִין שׁוֹשְׁבֵינִין דְּבָרִי, וְלֵאחֲזָאָה יְקָרָא

וְחֲבִיבוּתָא דִּילִי בְּהוּ, זְמִין לֹון לְהַנִּי שׁוֹשְׁבֵינִין ואמר המלך

ראוי שאזמין את החברים של בני ולהראות את הכבוד והחביבות שלי אליהם ולכן הוא

הזמין את אותם החברים. **בְּרָא לָא אֶתְחַזִּי לְזַמְנָא, אָלָא לְמִיעַל**

וְלְמִיכַל וְלְמִשְׁתִּי בְּבֵיתָא דְאָבוּי, בְּשַׁעֲתָא דְאִיהוּ בְּעִי

אבל את הבן עצמו שהוא סוד השבת לא צריך להזמין אלא הוא יכול להיכנס בכדי לאכול

ולשתות בבית אביו בכל עת שירצה. **הָדָא הוּא דְכְּתִיב** וזהו מש"כ בפסוק,

(שמות טו) **מִי כְמוֹכָה בְּאֵלֶם ה' מִי כְמוֹכָה נְאֻדָר בְּקֹדֶשׁ,** (ד' צ"ד ע"ב) **נְאֻדָר בְּקֹדֶשׁ וְדָאִי, כְּבָר דְאִתְתְּקַן** (ס"א דְאִתְתְּקַף) **בְּאַבּוּי, נְאֻדָר בְּקֹדֶשׁ, וְלֹא זְמִין מְקֹדֶשׁ** שודאי הוא נאדר בקודש כי הוא כבן הנתקן ע"י אביו ולכן הוא נקרא נאדר בקודש ולא רק מוזמן בדרך ארעי אל הקודש.

ששת ימים תעשה מלאכה ולא בששת ימים

שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה, שֵׁשֶׁת יָמִים מְאִי

עֲבִידְתֵיָהוּ ושואל, מדוע הזכיר ששת ימים תעשה מלאכה שהרי בודאי לא בא הכתוב לצוות על עשיית מלאכה בששת ימי השבוע (רמ"ק). **אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כְּתִיב** אלא אמר רבי יוסי שכתוב בפסוק **כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ** [119] אמנם, **וְלֹא כְּתִיב**

אור הרשב"י

להיות על ידיהם. ועל כן עשאו בבחינת ששת להורות על התיקון הנעשה בהם בבחינת שת להפך האתוון בעת אליו תדרשי. אבל וינה ביום השביעי שביום השביעי נח מכל מלאכה להראות אשר בו הוא בחינת התיקון השלם שאין בו מלאכה מפחד אחיות החיצוניים רק מנוחה ושמחה לה' על כן ברך ה' את יום השבת ויקדשהו. מפני שהוא בבחינת התיקון השלם ויום מנוחה ושמחה.

[119] וביאר הבאר מים חיים על מש"כ כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ ונו'. כלומר כי על כן ברא ה' עולמו בששת ימים וכי לא היה יכול ח"ו לברוא במאמרו ברגע אחד כל הבריאה וכאומרם ז"ל (אבות ה', א') והלא במאמר אחד יכול להבראות. ואכן כי בכונן זה בראו בששת ימים. להראות כי כל אותן הימים הם בבחינת העשייה והמלאכה שאי אפשר לאדם לאכול שום מאכל ולהלביש מלבושו כי אם על ידי מלאכות הקדומות. כי ברורי הקדושה צריך

הלימוד היומי